

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 55.510/3
van 25 maart 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende uitvoering van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten'

Op 25 februari 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende uitvoering van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 18 maart 2014. De kamer was samengesteld uit Jan SMETS, staatsraad, voorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Kaat LEUS, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 maart 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot uitvoering van het decreet van 20 december 2013 ‘inzake gezond en ethisch sporten’.¹

Hoofdstuk 1 bevat definities.

Hoofdstuk 2 betreft het gezond sporten en bevat een artikel waarin wordt bepaald welk beleid elke sportorganisatie moet voeren om het gezond sporten te bevorderen en een artikel inzake het rapporteren over initiatieven en maatregelen door sportorganisaties die daarom door de administratie worden verzocht.

Hoofdstuk 3 bevat bepalingen inzake het ethisch sporten, meer bepaald bepalingen op dit vlak inzake de lerende netwerken en inzake de richtsnoeren die de Vlaamse Regering kan uitvaardigen.

Hoofdstuk 4 betreft de expertise, de beleidsondersteuning en de praktijkontwikkeling inzake gezond en ethisch sporten. Het bevat een afdeling inzake de expertencommissies in het algemeen en de oprichting van een expertencommissie risicovechtsporten in het bijzonder, en een afdeling over de erkenning en de subsidiëring van één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling.

In hoofdstuk 5 wordt de subsidiëring geregeld van initiatieven ter bevordering van het gezond of ethisch sporten, de organisatie van of de deelname aan lerende netwerken over ethisch sporten en het wetenschappelijk onderzoek over gezond of ethisch sporten, alsmede de financiële tegemoetkoming voor het sportmedisch geschiktheidsonderzoek door een arts van getalenteerde sporters.

Hoofdstuk 6 betreft de handhaving. In dat hoofdstuk wordt de procedure geregeld voor de toepassing van artikel 17 van het decreet van 20 december 2013 inzake het opleggen van sancties aan sportorganisaties bij niet-naleving van bepaalde artikelen van dat decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan of wanneer zij een verboden sportbeoefening organiseren of eraan meewerken, alsmede het toezicht op de artsen die getalenteerde sporters onderzoeken.

Hoofdstuk 7 bevat overgangs- en slotbepalingen. Het betreft de indexering van in het ontwerp bedoelde bedragen, de overgangsregeling inzake de thema's en de richtsnoeren als bedoeld bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2012 ‘tot uitvaardiging van de

¹ Dat decreet wordt bij artikel 24 van het te nemen besluit in werking gesteld op 30 april 2014, met uitzondering van de artikelen 6 en 7 ervan, die in werking treden op 1 januari 2015.

thema's en de richtsnoeren betreffende ethisch verantwoord sporten voor de olympiade 2013-2016', de inwerkingtreding van het decreet van 20 december 2013 en van het te nemen besluit (op 30 april 2014, met uitzondering van sommige bepalingen die in werking treden op 1 januari 2015) en de verlenging van het mandaat van de leden van de expertencommissie risicovechtsporten benoemd ter uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2009 'ter oprichting van de expertencommissie risicovechtsporten'.

3.1. Het ontworpen besluit vindt een uitdrukkelijke rechtsgrond in de artikelen 6, tweede en derde lid, 12, §§ 2 en 3, 13, 14, § 4, eerste en tweede lid, § 6 en § 7, 15, eerste en tweede lid, 17, eerste lid, inleidende zin, 18, tweede en derde lid, en 19 van het decreet van 20 december 2013 'inzake gezond en ethisch sporten'.

Het in de aanhef vermelde artikel 17, tweede lid, van dat decreet biedt daarentegen geen rechtsgrond voor enige bepaling van het ontworpen besluit.

3.2. Voor sommige bepalingen van het ontworpen besluit is een nader onderzoek van de rechtsgrond vereist.

3.2.1. Artikel 6, §§ 1 en 2, van het ontwerp kan worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen', gelezen in samenhang met artikel 12, § 3, van het decreet van 20 december 2013.

3.2.2. Bij artikel 7, § 7, van het ontwerp wordt bepaald dat een expertencommissie beroep kan doen op deskundigen en dat deze recht hebben op een vergoeding, zoals geregeld voor de leden van de expertencommissie.

Bij artikel 13, tweede lid, van het decreet van 20 december 2013 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de opdracht, de samenstelling, de werking en de benoemingstermijn van de expertencommissies te regelen, evenals de vergoedingen die uitgekeerd kunnen worden aan de leden ervan.

Dat de expertencommissies beroep kunnen doen op deskundigen, kan worden beschouwd als het regelen van de werking van die commissies. Tevens zou kunnen worden aangenomen dat op grond van de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering kan worden bepaald dat de deskundigen een vergoeding kunnen krijgen, al zou het aanbeveling verdienen daartoe een uitdrukkelijke rechtsgrond te creëren nu er in artikel 13, tweede lid, van het decreet van 20 december 2013 enkel gewag wordt gemaakt van een vergoeding voor de leden zelf van die commissies.

3.2.3. Bij artikel 15 van het ontwerp wordt bepaald dat de administratie op elk moment controle kan uitoefenen op de uitvoering van de opdrachten van de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van het gezond of ethisch sporten (hierna: de organisatie) die erkend en gesubsidieerd wordt op grond van artikel 14 van het decreet van 20 december 2013, en dat de organisatie in het raam van deze controle onmiddellijk alle stukken bezorgt waar de administratie ter uitvoering van haar controleopdracht om verzoekt.

Er is geen uitdrukkelijke rechtsgrond in het decreet van 20 december 2013 om het toezicht te regelen en geen bepaling waarbij bevoegdheden worden toegekend aan de administratie in dat raam.

De gemachtigde verschafte de volgende toelichting omtrent artikel 15 van het ontwerp:

“De ontworpen bepaling geeft ons inziens de administratie niet het recht om lokalen ten allen tijde te visiteren of controleren, zonder de toestemming van de verantwoordelijke. De bepaling is ontworpen om de organisatie toe te laten om informatie te verzamelen over de werking en praktijken van de betreffende organisatie.”

Indien het wel de bedoeling zou zijn een recht van toegang te verlenen, ook zonder de toestemming van de betrokken organisatie, zou in ieder geval een uitdrukkelijke rechtsgrond vereist zijn. Het opleggen van de verplichting om onmiddellijk stukken te bezorgen waar de administratie ter uitvoering van haar controleopdracht om verzoekt, lijkt inherent te zijn aan de keuze voor een erkennings- of subsidiëringsregime en kan derhalve worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met de artikelen 14, §§ 1 tot 3, 5 en 6, van het decreet van 20 december 2013, op voorwaarde dat het gaat om een op welbepaalde stukken gericht verzoek, en niet om een algemeen inzagerecht.

Het gegeven dat de erkenning gebonden is aan erkenningsvoorwaarden (die onrechtstreeks ook subsidievoorwaarden zijn aangezien bij het decreet van 20 december 2013 wordt bepaald dat de erkenning recht geeft op subsidiëring, zie artikel 14, § 1), impliceert immers dat toezicht wordt gehouden op de naleving van de erkenningsvoorwaarden. Ook wordt in artikel 14, § 7, van het decreet van 20 december 2013 gewag gemaakt van de beëindiging van de erkenning en de subsidiëring, wat eveneens impliceert dat er toezicht wordt uitgeoefend op de naleving van de voorwaarden en de decretaal bepaalde verplichtingen.

3.2.4. Artikel 19 van het ontwerp bevat een regeling van de procedure voor de toepassing van artikel 17 van het decreet van 20 december 2013. De enige delegatie van reglementaire bevoegdheid aan de Vlaamse Regering die in dat artikel is vervat, is deze om de wijze te bepalen waarop de sportorganisatie wordt gehoord.

Men mag aannemen dat het genoemde artikel 19 kan worden genomen op grond van de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 17, eerste lid, van het decreet van 20 december 2013. Artikel 17 van dat decreet moet immers kunnen worden toegepast.

3.2.5. Artikel 20 van het ontwerp strekt ertoe in het raam van het toezicht op de artsen die getalenteerde sporters onderzoeken, aan de ambtenaren van de administratie toegang te verlenen tot de onderzoeksruimten en bepaalt dat zij, op hun verzoek, inzage krijgen in de medische dossiers.

Volgens de gemachtigde ligt de rechtsgrond voor dat artikel in artikel 15, eerste lid (meer bepaald 2°), en tweede lid, van het decreet van 20 december 2013. Wat de inzage in de medische dossiers betreft, verschafte hij de volgende toelichting:

“De arts hoeft niet het hele medische dossier mee te delen van de betrokken sporter. De controle is bedoeld om na te gaan of de sporter werkelijk de prestaties heeft genoten waarvan hij de terugbetaling vordert. In principe zal het volstaan om de boekhoudkundige gegevens te raadplegen. De medische dossiers waarvan sprake hebben mogelijkerwijze inderdaad betrekking op informatie die tot zijn beroepsgeheim behoort, doch daarbij dient vermeld dat het in het kader van het sportmedisch geschiktheidsonderzoek gaat om een controle van prestaties geleverd in het kader van preventieve onderzoeken (niet op curatieve medische behandelingen), en een dergelijke controle door de administratie zich slechts uitzonderlijk zal voordoen, met name bij vermoedelijke fraude. Bovendien zal de controle enkel door een arts van de administratie worden uitgevoerd, die zelf is gehouden tot het beroepsgeheim. In die mate wordt de betrokken sportarts volgens de ontworpen bepaling inderdaad verplicht om een aantal onder zijn beroepsgeheim vallende gegevens mee te delen aan de controlerende arts van de administratie.”

Zonder de vraag te moeten beantwoorden in welke gevallen de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is om bij decreet een inzagerecht in medische dossiers toe te kennen, kan in ieder geval geen inzagerecht in medische dossiers worden toegekend zonder uitdrukkelijke decretale rechtsgrond. Evenmin kan een dwingend recht van toegang tot de onderzoeksruimten worden toegekend.

Artikel 20 van het ontwerp dient gelet hierop te worden herwerkt.

3.2.6. Artikel 25 van het ontwerp strekt tot de opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juni 2008 ‘houdende uitvoering van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening’, met uitzondering van een aantal bepalingen “die worden opgeheven voor de prestaties van de erkende keuringscentra verricht vanaf 1 januari 2015”.

Artikel 27 van het ontwerp strekt tot de opheffing van het ministerieel besluit van 18 juni 2009 ‘houdende vastlegging van de toelage per prestatie voor de keuring of begeleiding van getalenteerde sporters inzake medisch verantwoorde sportbeoefening’ “voor de prestaties verricht vanaf 1 januari 2015”.

Bij artikel 18, eerste lid, van het decreet van 20 december 2013 wordt het decreet van 13 juli 2007 “inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening’ opgeheven op de datum van inwerkingtreding van die bepaling,² met uitzondering van de artikelen 16, tweede en derde lid, en 19, § 3, die worden opgeheven op 1 januari 2015.

Gelet op de opheffing van de artikelen 16, tweede en derde lid, en 19, § 3, van het decreet van 13 juli 2007 op 1 januari 2015, verdwijnt op dat moment de decretale rechtsgrond voor de artikelen van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juni 2008 waarbij uitvoering wordt gegeven aan die bepalingen, evenals de rechtsgrond voor het ministerieel besluit van 18 juni 2009, zonder dat er substitutie van rechtsgrond is, aangezien het decreet van 20 december 2013 niet meer in een erkenning van keuringscentra en keuringsartsen en subsidiëring van hun prestaties voorziet.

² Namelijk 30 april 2014, datum die in het te nemen besluit wordt bepaald op grond van artikel 19 van het decreet van 20 december 2013.

In het ontwerp kan derhalve niet anders dan te worden voorzien in de volledige opheffing van de betrokken bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juni 2008 en het ministerieel besluit van 18 juni 2009 op 1 januari 2015 (en derhalve niet in de opheffing “voor de prestaties van de erkende keuringscentra verricht vanaf 1 januari 2015” of “voor de prestaties verricht vanaf 1 januari 2015”, wat overigens ook wetgevingstechnisch geen aanbeveling verdient). Wel kan een overgangsbepaling worden ingevoerd omtrent de in artikel 19, § 3, vierde lid, van het decreet van 13 juli 2007 bedoelde vergoedingen op grond van artikel 18, tweede lid, van het decreet van 20 december 2013 (zie ook opmerking 17).

3.3. De artikelen 5 en 8 van het ontwerp strekken ertoe bepaalde taken op te dragen aan een aantal organisaties. Indien het gaat om openbare instellingen die beschikken over eigen rechtspersoonlijkheid, is daarvoor een decretale rechtsgrond vereist of een decretale bepaling waaruit blijkt dat het gaat om taken die passen binnen de decretaal bepaalde taken van de organisatie, in welk geval het opleggen van de in de artikelen 5 en 8 van het ontwerp bedoelde taken kan worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met zulk een bepaling.

Voor wat betreft het agentschap ter Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (BLOSO), kan een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 5, eerste lid, 6° en 10°, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot omvorming van de Vlaamse openbare instelling Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid BLOSO’.

De Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media is een strategische adviesraad met rechtspersoonlijkheid (zie artikel 2 van het decreet van 30 november 2007 ‘houdende de oprichting van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media’). Het voordragen van een lid van de expertencommissie risicovechtsporten zou kunnen worden ingepast in zijn adviserende opdrachten, bepaald in artikel 3, § 1, van het decreet van 30 november 2007, zodat ook hier de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering kan worden ingeroepen, gelezen in samenhang met die bepaling.

VORMVEREISTEN

4. Wat betreft de subsidiëring van één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling (in het ontwerp geregeld in hoofdstuk 4, afdeling 2) en van initiatieven ter bevordering van het gezond of ethisch sporten, de organisatie van of deelname aan lerende netwerken over ethisch sporten, het wetenschappelijk onderzoek over gezond of ethisch sporten en het sportmedisch geschiktheidsonderzoek door een arts van getalenteerde sporters (in het ontwerp geregeld in hoofdstuk 5), werd in het reeds genoemde advies 54.149/3 het volgende opgemerkt:

“4. De artikelen 15 en 16 van het ontwerp hebben betrekking op de subsidiëring van één of meer organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond of ethisch sporten en op de subsidiëring van initiatieven ter bevordering van het gezond of ethisch sporten, het sportmedisch geschiktheidsonderzoek, de organisatie of

de deelname aan lerende netwerken voor ethisch sporten en het wetenschappelijk onderzoek over gezond of ethisch sporten.

(...)

Mede gelet op de vaagheid van het ontwerp omtrent de te ondersteunen initiatieven (zie evenwel de opmerkingen 10.3 tot 10.3.5), kan niet zonder meer worden aangenomen dat de subsidieregeling enkel betrekking heeft op niet-economische diensten van algemeen belang, in welk geval de artikelen 107 tot 109 van het VWEU niet van toepassing zijn en de artikelen 15 en 16 van het ontwerp bijgevolg zijn vrijgesteld van aanmelding bij de Europese Commissie.³

De stellers van het ontwerp doen er dan ook goed aan het ontwerp nog eens grondig te onderzoeken (en eventueel te verduidelijken) in het licht van de problematiek van de staatssteun, eventueel in samenspraak met de bevoegde diensten van de Europese Commissie. Daarbij mag niet uit het oog worden verloren dat, in het geval de ontworpen regeling of een deel ervan zou worden beschouwd als een regeling inzake staatssteun, het miskennen van de aanmeldingsverplichting de onwettigheid van de betrokken staatssteun tot gevolg heeft, zelfs al zou die *in se* verenigbaar met het recht van de Europese Unie kunnen worden verklaard, alsmede, in beginsel, de verplichting tot terugvordering van de onrechtmatig toegekende steun.”⁴

Volgens de gemachtigde werd het ontwerp van decreet niet bij de Europese Commissie aangemeld, evenmin als het voorliggende ontwerp. Hij verklaarde hieromtrent:

“Ik verwijs naar de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet inzake gezond en ethisch sporten (Vl. Parl., nr. 2280 (2013-2014) – Nr. 1, p. 14):

‘1. De Raad van State merkt op (overweging 4) dat naar haar oordeel niet zonder meer kan worden aangenomen dat de subsidieregelingen in de artikelen 15 (nieuw artikel 14) en 16 (nieuw artikel 15) enkel betrekking hebben op niet-economische diensten van algemeen belang, waardoor deze in het vizier komen van de artikelen 107 tot 109 van het VWEU (Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) en eventueel voor aanmelding bij de Europese Commissie in acht dienen te worden genomen.

Het gaat evenwel niet om staatssteun in de zin van de bepalingen van artikel 107 en 108 VWEU, aangezien het geen steun betreft aan economische activiteiten, maar subsidiering voor diensten van algemeen belang. Voor wat de taken, vermeld in artikel 15 (nieuw artikel 14), betreft, gaat het om taken die zonder steun van de overheid niet zouden uitgevoerd worden, zodat er geen markt voor dergelijke taken bestaat. Het feit dat de begunstigden vzw’s zijn of stichtingen/vennootschappen met sociaal doel, ook al speelt het juridische statuut van de begunstigde in principe geen rol, is tevens een belangrijke aanwijzing van het niet-commerciële doeleinde van de maatregel. Met betrekking tot de initiatieven, vermeld in artikel 16 (nieuw artikel 15), worden eveneens niet-economische activiteiten bedoeld, zoals het opzetten van sensibiliseringscampagnes of het ontwikkelen van kwaliteitsstandaarden.

Deze opmerking behoeft geen aanpassing aan het ontwerp of de memorie van toelichting.’

³ Voetnoot 4 uit advies 54.149/3: Indien het gaat om een economische dienst van algemeen belang, is enkel geen aanmelding vereist wanneer is voldaan aan de voorwaarden bepaald in besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’.

⁴ Adv.RvS 54.149/3, *l.c.*, 65-66.

De artikelen van het huidige ontwerp i.v.m. de subsidiëring werden dus niet aangemeld.”

Zeker voor wat betreft de bepalingen inzake de subsidiëring van het sportmedische geschiktheidsonderzoek van getalenteerde sporters, dat wordt uitgevoerd door artsen, staat het allerminst vast dat ze geen staatssteun betreffen.

ALGEMENE OPMERKING

5. Op sommige plaatsen van het ontwerp worden bepalingen uit het decreet van 20 december 2013 hernomen. Zo wordt in artikel 9, § 1, van het ontwerp de in artikel 14, § 4, eerste lid, eerste zin, van dat decreet opgenomen regel hernomen dat de erin bedoelde aanvraag moet worden ingediend uiterlijk op 15 september van het jaar dat voorafgaat aan de driejaarlijkse beleidscyclus, en wordt in artikel 17, tweede lid, van het ontwerp een regel geparafraseerd die is opgenomen in artikel 15, derde lid, van het genoemde decreet.

Bepalingen die enkel een hogere norm in herinnering brengen door die over te nemen of te parafraseren, horen evenwel in beginsel niet thuis in een uitvoeringsregeling, onder meer omdat daardoor onduidelijkheid dreigt te ontstaan omtrent de juridische aard van de overgenomen bepalingen en erdoor verkeerdelijk de indruk wordt gewekt dat de overgenomen regels kunnen worden gewijzigd door de overheid die de regels overneemt. Enkel wanneer het voor een goed begrip van de ontworpen regeling onontbeerlijk is dat bepalingen uit een hogere rechtsnorm worden overgenomen, kan dergelijke werkwijze worden gebillijkt, en dan enkel op voorwaarde dat de oorsprong van de betrokken regels wordt vermeld (door het aanbrengen van de vermelding “overeenkomstig artikel ... van het decreet van ...”) en dat de overname correct en letterlijk gebeurt om geen onduidelijkheid te doen ontstaan omtrent de juiste draagwijdte ervan.

In het eerstgenoemde geval kan een “overeenkomstig”-verwijzing naar de betrokken decreetsbepaling worden toegevoegd. In het tweede geval zou kunnen worden geschreven: “en dat voldaan is aan de voorwaarden bepaald in artikel 15, derde lid, van het decreet”.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

6. Aan de aanhef dient een lid te worden toegevoegd waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

7. In het huidige eerste lid van de aanhef (dat het vierde lid wordt) dient, gelet op hetgeen werd opgemerkt *sub* 3.2.3, te worden verwezen naar het gehele artikel 14 van het decreet van 20 december 2013, en dient de verwijzing naar artikel 17, tweede lid, van dat decreet te worden weggelaten.

8. Aan de aanhef dienen twee leden te worden toegevoegd (die het tweede en het derde lid worden) waarin respectievelijk wordt verwezen naar artikel 5, eerste lid, 6° en 10°, van het

decreet van 7 mei 2004 ‘tot omvorming van de Vlaamse openbare instelling Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid BLOSO’ en naar artikel 3, § 1, van het decreet van 30 november 2007 ‘houdende de oprichting van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media’.

Artikelen 4 en 5

9. De gemachtigde verklaarde betreffende de in de artikelen 4, tweede en derde lid, en 5 van het ontwerp bedoelde delegaties wat volgt:

“Het gaat volgens ons om individuele bevoegdheden, waarbij het de bedoeling is dat een concreet lerend netwerk wordt opgericht en de thema’s enkel voor dat concrete lerend netwerk worden bepaald en de deelnemende sportorganisaties worden aangeduid.”

Zo opgevat, rijst met betrekking tot die delegaties geen probleem.

Artikel 9

10. In artikel 9, § 2, derde lid, van het ontwerp wordt bepaald dat de administratie voor de aanvraag tot erkenning als organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling een formulier ter beschikking kan stellen. Voor zover het formulier de loutere vertaling is van elementen vastgesteld in het decreet van 20 december 2013 en in het te nemen besluit is er geen bezwaar tegen die bepaling.

Artikel 16

11. Het verdient aanbeveling in artikel 16, § 1, van het ontwerp nader te omschrijven wat wordt bedoeld met het begrip “zwaarwegende feiten die de intrekking van de subsidiëring in het belang van de Vlaamse Gemeenschap verantwoorden”.

12. Gevraagd naar de verhouding van artikel 16, § 1, van het ontwerp met artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“Het is geenszins de bedoeling af te wijken van de verplichte terugbetaling van de subsidie opgenomen in artikel 13 van de algemene bepalingenwet van 16 mei 2003.

Het artikel 16 van het voorliggend ontwerpbesluit heeft in eerste instantie betrekking op de intrekking van de erkenning. De zinsnede ‘...of als zwaarwegende feiten de intrekking van de subsidiëring in het belang van de Vlaamse Gemeenschap verantwoorden’ heeft betrekking op de erkenning. Het gebruik van het woord ‘erkenning’ in deze zinsnede was dan ook meer aangewezen dan het woord ‘subsidiëring’. Indien de geloofwaardigheid of de integriteit van de organisatie door zwaarwichtige feiten in dergelijke mate is aangetast dat een erkenning door de Vlaamse Gemeenschap

redelijkerwijze niet meer verantwoord is, moet het mogelijk zijn om de erkenning van de organisatie in te kunnen trekken.

De intrekking van die erkenning zal dan automatisch leiden tot de intrekking van de subsidiëring, gezien de erkenning een subsidievoorwaarde is (art. 14, § 1 van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten) en artikel 16, § 4 van het voorliggend ontwerpbesluit vindt dan zijn toepassing, wat conform artikel 13 van de algemene bepalingenwet van 16 mei 2003 is.”

Men schrappe bijgevolg in artikel 16, § 1, van het ontwerp de verwijzing naar de intrekking van de subsidiëring. Aangezien die bepaling dan enkel betrekking heeft op de intrekking van de erkenning, rijst de vraag naar de verhouding met artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 niet meer.

Artikel 18

13. In artikel 18, § 2, 1°, van het ontwerp worden de diploma's bepaald waarover de artsen die het sportmedisch geschiktheidsonderzoek uitvoeren, moeten beschikken opdat het sportmedisch geschiktheidsonderzoek in aanmerking zou komen voor subsidiëring.

De gemachtigde verschaft hieromtrent de volgende toelichting:

“De benaming van diploma's werd afgestemd. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Gemeenschap zich ook in dit besluit en de uitvoering ervan houdt aan de nationale, Europese en eventueel internationale verplichtingen, zodat artsen die beschikken over een diploma uitgereikt door een andere Gemeenschap binnen België of door een andere lidstaat van de EU of een staat waarmee België een overeenkomst heeft die de erkenning van gelijkwaardige beroepskwalificaties oplegt, in aanmerking komen.”

Er dient te worden bepaald dat gelijkwaardige diploma's, toegekend door een andere gemeenschap binnen België of een andere lidstaat van de Europese Unie of een staat waarmee een overeenkomst is gesloten waarbij de erkenning van gelijkwaardige beroepskwalificaties wordt opgelegd, eveneens in aanmerking komen.

14. Luidens artikel 18, § 5, eerste lid, laatste zin, van het ontwerp kan de administratie “een betalingsprocedure opleggen of uitsluiten”.

Gevraagd om uitleg over deze niet zo duidelijke bepaling, verklaarde de gemachtigde wat volgt:

“Er wordt geen verordenende bevoegdheid verleend. Er zullen, op grond van de ontworpen bepaling, betalingen gebeuren voor de terugbetaling van kosten gemaakt voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken. De bedoeling is vooral dat de administratie een aantal praktische uitvoeringsmodaliteiten kan uitwerken, zoals de precieze stappen die worden ondernomen voor het indienen van het kostendeclaratieformulier dat zal worden opgemaakt, en eventueel ook kan voorzien dat er geen betalingen in chartaal geld kunnen geschieden.”

Uit die uitleg lijkt toch te kunnen worden afgeleid dat het wel degelijk gaat om een verordenende bevoegdheid, die slechts aan een minister kan worden gedelegeerd. Indien het toch

zou gaan om een individuele toepassingsbevoegdheid, dient dat duidelijk te blijken uit de formulering van de genoemde bepaling.

15. Gevraagd wat in artikel 18, § 5, tweede lid, van het ontwerp wordt bedoeld met “de arts van de administratie die verantwoordelijk is voor het elektronisch bestand”, verklaarde de gemachtigde:

“De opname in de tekst van de woorden ‘die verantwoordelijk is voor het elektronisch bestand’ zijn verkeerdelijk opgenomen in het ontwerpbesluit. Het is de bedoeling dat bijkomende gegevens steeds opgevraagd worden door een arts van de administratie gezien deze bewijsstukken medische gegevens kunnen bevatten, bvb. een elektrocardiogram.”

Er dient dan enkel te worden bepaald dat een bewijs van betaling wordt voorgelegd op verzoek van de administratie en dat die in dat geval via een arts optreedt.

16. Luidens artikel 18, § 6, van het ontwerp kan de Vlaamse minister bevoegd voor de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtleven de nodige maatregelen treffen ter uitvoering van “deze bepaling” (lees: “dit artikel”). De Vlaamse Regering kan evenwel geen algemene uitvoeringsbevoegdheid aan een minister delegeren, zodat de aan de genoemde minister verleende delegatie dient te worden gepreciseerd.

De gemachtigde verklaarde omtrent de bedoeling van de verleende delegatie wat volgt:

“Het gaat hier om zaken zoals aanvraagmodaliteiten tot betaling (vb. voorschrijven dat er met een kostendeclaratieformulier wordt gewerkt), met eventuele detaillering van de terugbetalingsposten, of de manier waarop de lijst van getalenteerde sporters wordt opgesteld en bekendgemaakt.”

Artikelen 25 en 27

17. De gemachtigde verschaft de volgende toelichting bij de artikelen 25 en 27 van het ontwerp:

“Het probleem waar wij mee zaten was het volgende: Op 1 januari 2015 wordt de huidige regeling voor erkenning en subsidiëring van keuringscentra opgeheven. In 2015 dienen echter nog betalingen te gebeuren voor de subsidiëring van de in 2014 erkende keuringscentra. Dit betreft ten eerste de vaste toelage van 10.000 euro (zie artikel 85, § 2 van het BVR van 20/06/2008 – dit gebeurt op basis van het verslag vermeld in artikel 7, derde lid, 7° van dat besluit, dat bepaalt dat dit verslag op 31 januari van het daaropvolgende jaar – dus 2015 - moet worden ingediend). Hetzelfde geldt voor de variabele toelage vermeld in artikel 85, § 3 van het BVR van 20/06/2008, waarvoor toelagen uit het vierde kwartaal van 2014 nog moeten kunne worde uitbetaald in 2015.

Indien wij de artikelen vermeld in artikel 25 van het ontwerpbesluit gewoon zouden opheffen vanaf 1/1/2015, is onze vrees dat de grondslag voor de uitbetaling van deze subsidies wegvalt. Wij hebben geprobeerd hier een mouw aan te passen door de in artikel 25 van het ontwerpbesluit vermelde artikelen op te heffen “voor de prestaties van de erkende keuringscentra verricht vanaf 1 januari 2015.”

en

“Het is de bedoeling dat de bepalingen i.v.m. de keuringsartsen ook vallen onder de zinsnede “die worden opgeheven voor de prestaties van de erkende keuringscentra verricht vanaf 1 januari 2015”. Probleem is dat artikel 7 van het BVR van 20/06/2008 i.v.m. de keuringscentra – dat we voorlopig moeten behouden voor de uitbetaling – verwijst naar de keuringsartsen. Zo moet het keuringscentrum overeenkomsten voorleggen met een erkende keuringsarts (art. 7, 1°, a) en moet het keuringscentrum er zich toe verbinden om de sportmedische keuringen te laten uitvoeren onder leiding en verantwoordelijkheid van een keuringsarts (art. 7, 3°). Vandaar dat wij het artikel i.v.m. de keuringsartsen ook voorlopig hebben laten bestaan.”

Mede gelet op hetgeen is opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor de artikelen 25 en 27 (zie opmerking 3.2.6), kan als volgt worden gehandeld.

In artikel 25 van het ontwerp dient te worden bepaald dat het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juni 2008 wordt opgeheven, met uitzondering van de thans reeds in dat artikel genoemde bepalingen, die worden opgeheven op 1 januari 2015. In artikel 27 van het ontwerp dient te worden bepaald dat het ministerieel besluit van 18 juni 2009 wordt opgeheven op 1 januari 2015. Daarnaast dient een overgangsbepaling te worden toegevoegd ertoe strekkende dat de vergoedingen voor prestaties verricht in 2014, verleend op grond van artikel 19, § 3, vierde lid, van het decreet van 13 juli 2007 na 1 januari 2015 kunnen worden uitbetaald.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jan SMETS